

sammen med, at Venstre er kommet med et familiepolitisk oplæg, hvori de sammenligner børnehaver med private leverandører og skriver, at de skal benchmarkes: Hvis man skal have et frit valg som forældre, så er man nødt til at vide, præcis hvor god en institution er.

I den forbindelse synes jeg det er meget vigtigt at få at vide, om det er inde i regeringens overvejelser, at sådan nogle institutioner nu skal kvalitetsmåles, og i givet fald hvordan sådan en måling skal finde sted. Hvordan påtænker man at måle omsorg og nærhed og tryghed? Eller er det noget mere håndgribeligt? Vil man til at måle, hvor mange voksne der er pr. barn, hvor mange m² der er, eller hvor mange kroner der er til oplevelser eller den slags? Jeg glæder mig til et svar.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er en meget høj prioritet for regeringen at styrke kvaliteten i børnepasningen, derunder i daginstitutionerne, som spørgsmålet specifikt drejer sig om. Som man vil vide, har regeringen afsat plads i budgetterne til at bruge 2 mia. kr. over de næste 4 år til at styrke kvaliteten i landets daginstitutioner og i børnepasningen generelt.

Der er vi i fuld gang med at udvikle de tiltag, der skal gennemføres, for så vidt angår de første 400 mio. kr., og vi afsætter yderligere 1,6 mia. kr. i årene fremefter, når vi laver finansloven for 2007. I den forbindelse indgår det i den aftale, vi har lavet om de første 400 mio. kr., at vi etablerer en ny evaluerings- og rådgivningsfunktion, der netop skal have til formål at stå for en systematisk løbende vurdering af, hvordan vi bruger pengene, og hvordan vi bruger dem bedst muligt, når det gælder børnepasningen og daginstitutionerne.

Det er vigtigt, at vi indsamler viden om effekten af de forskellige tiltag, der er i daginstitutionerne og i dagtilbuddene, set i forhold til børnenes trivsel og børnenes læring.

Det har egentlig undret mig, at man ikke før har etableret en sådan systematisk videnindsamling, for vi bruger jo immervæk 29 mia. kr. om året på børnepasning. Det er egentlig mærkeligt, at man ikke før har haft den tanke, at vi bør være lidt mere systematiske med hensyn til at indsamle viden om, hvordan de penge bruges bedst muligt.

Så ja, vi har tænkt os at evaluere og indsamle viden i højere grad end før om effekten af de

ting, vi gør, ikke mindst om de projekter, vi nu sætter i gang inden for beløbsrammen på de 2 mia. kr. over 4 år.

Kl. 15.40

Karen Hækkerup (S):

Så fik ministeren lejlighed til igen at få nævnt de 2 mia. kr., som vi stadig væk er mange der glæder os til at få at vide hvordan skal bruges, og som vi håber vil dække mere end de 2 mia. kr., der er sparet på området, siden regeringen kom til.

Jeg vil gerne spørge til den kvalitet, man nu vil måle. Jeg har ikke noget imod, at man skal måle kvalitet. Men vil ministeren ikke forklare og uddybe, hvordan man har tænkt sig at måle kvaliteten? For det er meget vanskeligt for mig at forstå, hvordan man vil måle, hvordan børn har det. Man kan selvfølgelig måle, hvor mange sygedage de har, hvor mange der i utide melder sig ud af institutionen, og hvor mange forældre der henvender sig til personalet og ønsker samtaler, fordi barnet er i mistrivsel.

Men drejer det her sig i virkeligheden ikke om, at man nu vil svøbe endnu flere nedskæringer og forringelser på børneområdet ind i noget frit valg-retorik, hvor man vil snakke benchmarking i stedet for at komme frem til det, det virkelig drejer sig om, nemlig at sikre, at daginstitutionerne har de ressourcer, der skal til, har uddannet personale, der ved, hvad de har med at gøre, sådan at børnenes hverdag og udvikling er sikret? Er det i virkeligheden ikke det, der er kerne i det?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu taler fru Karen Hækkerup om besparelser. Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at vi aldrig nogen sinde i dette land har brugt så mange penge pr. barn i dagtilbuddene, som vi bruger nu. Under denne regering sætter vi rekord i resourceforbrug, når det gælder omkostningerne pr. barn i landets daginstitutioner. Så det går faktisk rigtig godt med at styrke indsatsen på området. Og det er jeg da glad for at få lejlighed til at understrege endnu en gang.

Når fru Karen Hækkerup så spørger, hvad det skal bruges til, vil jeg sige, at der ikke er nogen grund til at være så skeptisk og negativ over for det. Altså, jeg forstår ikke, at man ikke ser positivt på, at vi nu vil prøve at indsamle viden for at blive endnu bedre til at håndtere opgaven med at sikre, at børnene trives og lærer noget i